

જરથોસ્તી ધર્મ-માળા :

(અંક ૧ લો.)

લાઇબ્રેરી

૫૫૭૬

(જરથોસ્તી ધર્મનો મુક્ત કાનુન)

સપ્તમાર — વોલ્યુમ-૧

“ ગમે શીન ખોર, કે ગમ ગમે શીન અસ્ત,
હમે ગમહા ફરવર અઝ હન અસ્ત ”

નનો ગમખા, કે તેજ ખરે ગમ છે, ખીજ ગમે એવી ઉતરતા છે

મુબદ્દ :

ચીપન મી-ટીંગ પ્રેસ, કાલ્યાણેવી.

પ્રથમજી સને ૧૨૯૩.

ખુલાસો.

આ નીચંધ “ જરથોસ્તી ભાષ્યધો ” ની મહીની એક સભામાં સંભળાવ્યો હતો, જ્યાર પછી ગયા મારૂં મહીનાના ગુલઅકશા-
નમાં તે પ્રગટ થયો હતો. ત્યાર પછી ઘટતા ફેરફાર અને વધારા સા-
થે આ આકારમાં તેને મહી તરફથી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે.

મહીની મુળ નેમને લગતી આ ખાખદ હોવાથી તેને પહેલાં અક-
તરીકે પ્રગટ કરવામાં આવી છે.

“ જરથોસ્તી ધર્મ-માળા ” માં સમાવેલા વિચાર
પ્રતિ જવાબદાર રહેશે.

૧૯૧૧ માં, માહ ૭ માં, ચહેનશાહી, }
સને ૧૨૯૩ યજરજર્દી. }

ચલ્યાં !

જરયોસ્તી ધર્મ-માળા :

(અંક ૧ લો .)

ભાધખંધી.

(જરયોસ્તી ધર્મનો એક મુળ કાનુન)

લખનાર:—વૉહુ-મન.

આસ્તુએ દુએનામ વધઉહીમ માજદયસ્તીમ ફરપાયઓ જે...મ
નિધારનધધિષેમ ખએત્વદયાંમ અપઓનીમ —ચલસ્ને ૧૨-૯.

ભણી માજદયસ્તી દીન કે જે ઝવડો મટાડનારી, (યાને
માહો માંહેનાં ક કાસને દુર કરનારો), હુથ્યાર છોડવનારી, તથા
દોસ્તી, ભાધખંધી, અને ખેશાવદી આપનારો અશો છે, તેને
હુ વખાણુ છુ.

તે કરીમે કારસાજે પોતાની કામેલ કુદરતથી માણુસજાતને અક્ક-
લનુ કીમતી ગોહર ખક્ષી, તેને સર્વ પ્રણીઓ ઉપર ચઢતો દરજ્જો
આપ્યો છે આ ચઢતો દરજ્જો માણુસ જાતને આપવાનુ કારણુ એ કે,
જેને મળેલા અક્કલના કીમતી ગોહરથી તે આ દુન્યામા ખરા ખોટાને
જુદુ પાડી, ખોટાને તજી, ખરા ઉપર અમલ કરી, પોતાની સર્વ ફરજે
બજાવી, આ મુસાફરખાના સમાન દુન્યા, કે જ્યાં તે માન મુસાફરીને
અરથે આઁયો છે, ત્યાંથી પોતાના વેપારમા પ્રમાણીકપણુ નફો મેલવી,
બરયો પુરયો પોતાને વતન પાછો સીધારે

માણુસ આ દુન્યામા એખલો ઉત્પ ન થયો નથી, તેની સાથે કાઈ
અસખ્ય પેદાયરો તે કરીમે કારસાજે ઉત્પ ન કીધી છે. હરેક ચીજ
કાઈ પણ કામસરજ જન્મ લે છે, માટે માણુસ પણ આ દુન્યામા કાઈ
નકામો આઁયો નથી. તે પોતાની સાથે પોતાનુ કામ પણ લેતો આઁયો
છે, અને તે કામ શુ છે ? તે આપણુ જોઈએ. તેનુ કામ તે પોતાની
સાથે પેદા થયેલા પોતાના જાતભાઈઓ, એટલે કુલ દુન્યાના માણુસજાત,

તરફની તેની ફરજ છે આ કુલ માણસજાત તરફની જે તેની ફરજ, તેમની સઘળી પેઢેલી ફરજ તે બાઈબીલી યાને એકદીલીની છે. બાઈબીલી યાને એકદીલી એ કુદરતનો, સર્વ ધર્મનો, અને સર્વ ખરી શીલસૂરીનો પહેલો અને મુળ કાનુન છે એ અશોધનું પહેલું પગથીલ છે. બાઈબીલી વીના અશોધ હોતીજ નથી. જ્યાં સુધી એક માણસ, પોતાના જાતબાઈઓ, કુલ દુન્યાના માણસજાત, ખલકે કુલ દુન્યાની સઘળી પેઢાયશ સાથે, સમાન યાને એક સરખા પ્યારથી વરતવાને શકિતવાન થાય નહી, જ્યાં સુધી તેના અત કરણમાથી બાઈબીલી યાને એકદીલીના નીરમળ ખાલેસ રૂપેરી પાણીનો ઝરો વહીને આખાદી અને શાતી આસપાસ પાથરવાને શકિતવાન થાય નહીં, ત્યાંસુધી તે અશોમા ખપવાનો દાવો કદી પણ કરી શકે નહીં

હરેક ધરમ બાઈબીલીનો ઉમદા કાનુન શીખવે છે તેના સ્થાપનારો પેગખરો કુલ જગતની સઘળી પેઢાયશો તરફ બાઈબીલી વરતવાને પોતાના શાગેરદોને તાકીલ કરી ગયા છે પણ તેઓના અસલ વિચારો હપર મોટી માદર પથરાઈ છે આજે બાઈબીલીનો અરથ હલટાઈ ગયો છે. ખ્રીસ્તીઓ તમને ખુલ્લા હાથે, જે તમો તેના ધર્મમાં જોડાઓ તો, પોતાના એક બાઈબીલી તરીકે ગણવાને ખોલાવે છે પણ જ્યાં સુધી તમો તે ધરમમાં જોડાઓ નહિ ત્યાં સુધી, તેઓ તમને બાઈબીલી ગણવાને ના પાડશે એ બાઈબીલી માટેના ખ્રીસ્તીઓના વિચાર ! ઈસ્લામી બાઈબીલીનો કોરાન કુલ માણસજાતને બાઈબીલી ગણવાને શીખવે છે પણ સર્વમાં તે વિચાર ખલ્લાઈ ગયો છે ખરી બાઈબીલી તે કુલ માણસજાત તરફ મમાન યાને એક સરખા પ્યારથી વરતવામાં, કુલ માણસજાતના સુખ અને બહા માટે કોશેસ કરવામાં, તથા મિનોઈ બાઈબીલીનો ઝરો વહેતો કરવામાં સમાયલી છે ખુદ કુદરત તરફથી આપણને બાઈબીલીના ધડો મળે છે બાઈબીલી એ કુદરતનો કાયદો છે, કુલ માણસ જાતને, ખલકે દુન્યાની કુલ પેઢાયશોને ખનાવનાર તે એકજ ખુદા છે જ્યારે એમજ છે, ત્યારે માણસ જાતમાં જુદાઈ શાની ? માનવી માત્રનું ચરીર એક સરખી ચીજમાથીજ ઉત્પન્ન થયું છે; તેના ચરીરમાં જે ધીમો પ્રકાર ચળકે છે, તે પણ તે એકજ કુરીમ કોરસાજના ખોલણા દરયાવમાનું ટીપું છે. ત્યારે જુદાઈ શા માટે ? જેમ કપડા જુદા જુદા રંગના, અને જુદી જુદી તરેહના ખનાવવામાં

આવે છે, પણ તેની અસહ્ય તો માન એકજ થાને ર છે, તેમ માણસનું શરીર જુદા જુદા કદ, અને જુદા જુદા આકારનું બનાવવામાં આવે છે, તે છતાં તેની અસહ્યતા એકજ છે.

જાણીતા સુશી કવી શેખ સાઅદી બાઈખ ધી માટે નીચલી ઉત્તમ ખેતો આપે છે —

“ બની આદમ અઝાએ ચક દીગર અન્દ,
કે દર આફરીનશ એ ચક જુહર અન્દ,
સુ અઝવએ પૂર્વ આવર્દ રૂઝગાર,
દીગર અઝુહાર ન માનદ કરાર,
તો કઝ મેહનર દીગરાન ખી ગમી,
નશાયદ કે નામત નેહન્દ આદમી ”

“ સઘળા માણસો એક ખીજના અગ્યવો છે, કારણ કે (હુન્યાની) શરૂઆતમાં તેઓ એકજ મુળમાંથી ઉત્પન્ન થયલા છે, જ્યારે આપણા શરીરના એક અગ્યવને દુખ પહોંચે છે, ત્યારે ખીજ અગ્યવોને કરાર હોતો નથી, જો તું ખીજઓના દુખનો ગમ ન કરે તો, તું માનવી કહેવાવાને લાયક નથી ”

જુદ જરથોસ્તીઓનાં પવિત્ર અને બેની હથથાર કુસ્તીમાં પણ બાઈખ ધીનો ઉમદા કાનુન સમાયલો નજરે પડે છે કુસ્તી વણાયા આગમજ તેના તાણા (ઉભા દોરા) અને વાણા (આરા દોરા) એક ખીજથી છુટા દેખાય છે, પણ વણાયા પછી તો તે એકજ માલમ પડે છે, યાને તે મુદ્દલ છુટા દેખાતા નથી તે ઉપરથી પણ સમજ પડે છે કે, હરેક દેશ અને શહેરના રહેવાસીઓમાં જાત જાતના માણસો હોય છે, જેઓ ખોશી, કામો, ચાલચલણ, રીતરવેરા, ખાવુ, પહેડવુ, દીનધરમ, અને સ્વભાવમાં એક ખીજથી ધણીક રીતે વેગળા હોય છે, તોપણ તે સઘળાઓને એકજ ખોદાના પેદા કીધેલા ખદાઓ સમજી, તેઓને બાઈખ ધ દાખલ ગણી તેઓ સાથે નરમારા, મહેરબાની તથા બલાઈરાખ વી આ કુસ્તી ઉપરથી મળતા ઉત્તમ સખકથી હરેક ખરા મઝહબ-સ્નાનની ફરજ છે કે, સરવ તરફ બાઈખ ધીની લાગણી અને એકદીલીનો ખાણેસ ખાર ધરાવવો.

જાણીતા ઇંગ્લેન્ડ અથકીર સર વિલ્યમ જેન્સના નીચલા ખોલો ઉપરથી માલમ પડે છે, કે બાઈખ ધી જરથોસ્તી ધર્મનો મુળ કાનુન છે .

“જુદ હઝરત જરુર પોતાના શાગેરદોને માણસ ભત તર-
ફની બાઈબંધી શીખવતા હતા એટલું જ નહિ, પણ દુન્યાની દેખાઈથી
અને અણુદીક સઘળી પેદાયશો તરફ બાઈબંધીની ભાગણી દેખાડવા
માટે સખક આપતા હતા”

માણસો સાકળની કડીની માફક એકમેક સાથે જોડાયેલા છે, અને
તેઓ માત્ર એકજ ગળતર ચીજના ભંગો છે મુખ્ય કરી “ધર્મ,
ઈન્માન મડળનું મુળ બંધન હોવાથી જ્યારે તે મડળ બાઈબંધીનક
ખરા ગાઠથી જોડાયેલું હોય છે, ત્યારે ખરું કુટુંબ પ્રાપ્ત થાય છે”

ચજરનેના રદ મા હામા જણાવે છે કે, “આ દેશમાં વસ્તા અરો
લોકોની ફવશીઓને હમો વખાણ્યે છીએ, ખોજ દેશમાં વસ્તા અરો
લોકોની ફવશીઓને હમો વખાણ્યે છીએ”

આ દુન્યાની આખાની, ખુબી અને ખુશી, એ મતલુ બાઈબંધી
ઉપરજ આધાર રાખે છે, સપ અને બાઈબંધીની જગ્યા હોય છે, ત્યાજ
આખાની પોતાના ખુશાલી ભર્યા કદમ લાવે છે સુરેહ સપજને તથા
બાઈબંધીને જરયોસ્તી ધરમમાં વખાણવામાં આવ્યા છે મરત સાથે
સુરેહ સપજ અને બાઈબંધીથી રહેલું, એ એક મઝદયસ્નાનની ફરજ
છે, અને તે ખોદાતાલાને પમદ છે, એ માટે વીરુપરદમાં જણાવે છે કે,

આક્તીમ હામ વએન્તીમ યજમઇદે,=સુલેહ અને હો મતને
હમો આહીએ છીએ.

એથી ઉશ્કડુજ સુરેહ સપજ તોડનારને યાને કુમપ લાવનારને,
ખોદાતાલા નાપસદ કરે છે, જે માટે અરદીખેહેસ્ત યરનમ જણાવે છે કે,

અનાક્તન અનાક્તોનેમ જનાદ=સુલેહ સપજ નહિ રાખના-
રાઓ મારેલા યાને તુટેલા થાઓ

તવારખો ઉપરથી પણ સામેન થાય છે કે, જે દેશ, કોમ,
હંદુખ, યા રોળામાં કુસંપ અને કપટના નેહેસ્ત કદમ લાખલ થયા,
તેના ચલકતા સેતારાનો અત આવ્યો છે

કુલ માણસભત એક મોટા ઝાડ સમાન છે, અને જેમ ઝાડની
એક ડાખળી છુટી પડયા પછી તે કાઈ પણ ફળ આપતી નથી, અને
નકામી થઈ પડે છે, તેમજ એક માણસ, જે બીજાના સુખ-કુખમાં ભાગ
લેતા નથી, અને બીજાઓને પોતાથી જુદા ગણી ધીક્કારે છે તે, કોઈ
પણ રીતે પોતે સુખી થઈ શકતો નથી. જ્યાં સુધી દુન્યાના ખેતર-

માથી એકલપેટાપણુની જગલી અડીઓ જડ મુજથી ઉખેડી નાંખી, તેમા ભાઈબધીના ખી નાખી, સે ઉપર સરખા પ્યારનું નીરમળ પાણી સીપવામા આવે નહિ, ત્યાસુધી, સુખનાં અને આખાદીના ફળ કદી પણ મેળવી શકાય નહિ જ્યાં સુધી જુદાઈ અને એકલપેટાપણુનાં પાણીના તોફાની મોત્તઓને ભાઈબધી અને એકદીલીના તેલથી ચાત કરવામા આવે નહિ, ત્યા સુધી, માણસ ભતનું નીરાધાર વહાણુ દરયા-ખેને પેલે પાર, જ્યા હ મેશગી અને ખોદાઈ નુરનો અનંત પ્રકાર પથરાયલો છે, ત્યા, કદી મૈણુ સહીસલામત જવા પામે નહિ. ખરી ભાઈબધી અને ખરી એકદીલી એજ ખરૂં બળ છે. (Union is strength) આટલુ તો ખરૂં છે કે, ભાઈબધીના માઠથી જોડાયાથી માનવી માત્ર આખાદીથી ટેકવાઈ રહે છે, બલકે પોતાના કામોમા આગળ વધે છે, જ્યારે કુસ પની કાતરથી કપાયલા તેઓ જલદીથી ઘુટી પડે છે

જે, કાઈપણુ બદલાની આશા વીના, પોતાના ફાયદાનો ભોગ આપીને બીજાનું ભડુ કરવા માટે મહેનત કરે છે, તે, ખચીત પોતાના કામનો સપુગણુ બદલો મેળવશે “બીજાનું ભડુ” એજ આપણા હરેક કામોની નેમ હોવી જોઈએ. એજ આપણા મુદ્રા-લેખ (Motto) હોવો જોઈએ. આપણા પોતાના લાભોથી આપણને જુદા પાડવામાજ આપણુ સઘણુ મેળવ્યે છીએ જુદા મરણુ પણ ભાઈબધીનો ઉત્તમ સખક આપણને આપે છે અફલાતુન યાને પ્યેયે નામનો યુનાની હકીમ કહે છે કે, “રાદ કર તે જગાને, કે તુ એવી જગા ઉપર જશે, કે જે જગા ઉપર શેઠ તથા ચાકર, તેમજ શુલામ તથા સાહેબ, સઠ ખરાખર છે” જુદા મરણુ પછીની આરામગાહ પણ ભાઈબધીનો ઉત્તમ સખક આપે છે.

પણ હાલના જુદાઈ અને એકલપેટાપણુના જમાનામા સઘળા ઉત્તમ કૌશલો ઉપર પાણી ફરયુ છે હરેક માણસ બીજાના બહાની કાઢ મણુ દરકાર કરયા વગર માત્ર પોતાનું બલુ શોધે છે, અને તે પણ બીજાના ફાયદાને ભોગે, આથી જગે જગ કુસપ ચાલે છે. પરીણામ આખરે એજ કે, કુસપ જે પોતાની સાથે પોતાની બેહનપણી ‘પડતી’ ને લાઈ આવે છે, તે, પોતાનો નેહસ્તપલ્લે મારે છે, અને આખરે જ્યા કુસપ ત્યા પડતી. આ પડતીના પાપી પબખી ખચવાને માટે હરેક

માણસે ભાઈબધી યાને એકદીલીના મજબુત ગાઠથી બંધાવું જોઈએ કોઈને દુખી કરી પોતે સુખી થવાનો કદી પણ વિચાર રાખવો નહિ. માણસને પરવરદેઝારે અક્કલ બંધી છે, કે જેથી તે તેનો સારો કષ્ટ કરે પણ આ બાબદમાં તે પોતાની અક્કલને આગળ વધવા દેતો નથી. જનવરોના યોગમાં તથા પક્ષીઓના માળામાં, જે ભાઈબધી અને પ્યાર માલમ પડે છે, તેવીજ ભાઈબધી અને તેવોજ પ્યાર માણસોની કોમમાં માલમ પડવો મુરકેલ છે. આ બાબદમાં જો માણસ ભાઈબધીના કાયદાને અનુસરીને ચાલે નહિ તો જનવરો અને હેવાનો માણસ કરતા બેહતર ગણી શકાય.

જેમ એક ખેતરમાં સીપવા માટે ઉડાડવામાંથી પાણી કાઢતા મહેનત પડે છે પણ તે પાણીના સીપાયાથી જે આબાદી અને લીલા લેહર આસપાસ નજરે પડે છે, અને જેથી આગવી મહેનતનું દુખ ભુલાઈ જવાય છે, તેમજ જે વખતે અત કરણમાંથી એકદીલીના નીરમળ ઝરાનું પાણી જરૂર વહેવાડવાની કોશિશ કરવી પડે છે, તે વખતે, કાંઈક દુખ ઉત્પન્ન થાય છે. આપણા પોતાના લાભોના આપના પડતા ભોમથી આપણને ભારે દુખ ઉત્પન્ન થાય છે, પણ તે એક દીલીના આસપાસ ઉઠેલા નીરમળ પાણીથી સુલેહ, સપજ અને આબાદીના શાત અને ખુશાલી ભર્યો જે દેખાવ નજરે પડે છે, તેની ખરોખરી દુન્યાનો ખીન્ને કોઈ ખાફી દેખાવ કરવાને શક્તિવાન થાય નહિ. આ દેખાવથી મળતું સુખ માણસનું સઘણ દુખ ભુલાવી દે છે.

ભાઈબધી યાને એકદીલી એ ખોદાઈ આશીષ છે, અને ખરો ભાગ્યવાન તેજ, કે જે, પોતાના અત કરણના ગોલાખને ભાઈબધીના નીરમળ પાણીથી ખીલવવાને શક્તિવાન થાય છે.

પણ ભાઈબધી યાને એકદીલી એખત્યાર કરવા પડેલા તેના જે નાના ભાઈબધો છે તે એખત્યાર કરવા જોઈએ આ, જે નાના ખીયા છે તે દયા, નમ્રતા, પ્યાર, વીગેરે છે. આ ખીયા રોપવા આગમજ વળી ભુલાઈ અને એકલપેટાપણના ભાઈબધીના જે જમલી ઝાડ આખરા છે તે જડમુળથી ઉપેડી કાઢવા જોઈએ આ ઝાડ આખરા તે મગરૂરી, કીનો, અદેખાઈ, ખીજ તરફ ધીક્કાર વીગેરે છે જો એ ઝાડ આખરાના મુળને રેહેલા દીધા હોય તો ભાઈબધીના ખીયા તે જમીનમાં કદી પણ ખીલી શકે નહીં. માટે ભાઈબધીના નિરદોષ, અને સ્વદર ગોલાખના

ઝાડની આસપાસ દયા, નમ્રતા, પ્યાર, વીગેરેના લોખંડના મજબુત સ-
ળયાની વાડ કરી લેવી જોઈએ. જેથી મગરૂરી, કીનો, અદેખાઈ અને
જુદાઈના જમલી જનવરો તેમાંથી દાખલ થઈ તે નિરદોષ ગોલાખના
ઝાડને કાઈ પણ ઇજા કરી શકે નહીં. મગરૂરી, કીનો, અદેખાઈ, જુદાઈ
અને એકલપેટાપણાના તોફાની મહાસાગરમાંથી બાઈબધીના વહાણને
પસાર કરવા આમમજ તેને દયા, નમ્રતા અને પ્યારના મજબુત સડો તથા
હૃદયેમાંથી તકયાર કરી તોફાનીની ઈરકાર કરવા વીના ચઝદાનું નામ જી-
ખાન ઉપર લઈ ઝીપલાવવું જોઈએ; અને જે બાઈબધીનું વહાણ
મજબુત હશે તો તેની ઉપર તોફાનીની જરા પણ અસર થઈ શકશે
નહીં જે પડતીના કયાનક વડેળ્યાથી ખમવું હોય તો બાઈબધી
યાને એકદીલીને હંમેશા સાથે રાખો સરવ સાથે સમાન યાને એકસ-
રખા પ્યારથી વરતો ત્યારે અને ત્યારેજ સહીસલામત અને નફાબરી
મુસાફરી થઈ શકશે, આ દુન્યાના ખજરમાં જે બાઈબધી, દયા,
નમ્રતા અને પ્યારના કીમતી અવાહીરોનો વેપાર થશે તો નફો મળશે.
અગર નહીં તો ત્યાં ઉલટું જ જુદાઈ, મગરૂરી, કીનો, અદેખાઈ અને
એકલપેટાપણાના મથરાનો વેપાર કરવા જશે તો તે નફો તો કાઈ
મેળવી આપશેજ નહીં, ખલકે ખાલી ભાર પડશે, અને તે ભારથી ધર
પાછા જતા તે જોઈ તળે કમડાઈ જવું પડશે.

- એ એક જાની દીલની છુપી સખાવત છે એકલપેટા-
દીવસે થતી છુટકાટ યા જીન સમાન છે તે કેમ તે
એ. બાઈબધીના ઝાડમાં એક મુખ્ય અને મોટી શાખા
ખાનું નામ 'બલી ઇચ્છા' કરીને છે, સરવનું બહુ
સરવનો મુદ્રા લેખ (Motto) હોવો જોઈએ. માણુમની
શરીષ જે તેના મનમાંથી નીકળે છે તેની દુન્યામાં અસર
ને દીલથી લોકોનું બહુ ઇચ્છવું એ સરવથી મોટી અને
વત છે. આ બધી ઇચ્છાનો નીકલેલો સખાવતનો ઝરો ફુલ
ફરી વળી ત્યાંથી તેને ખરનો ખરલો લઈ પાછો ફરે છે. જે
તે નીકળે છે ત્યાંજ તે દુન્યાની પ્રવેશીલા કરી પાછો આવે છે,
યારેજ દીલ ખરુ સુખ મેળવે છે. આ પાછો ફરેલો જશે આ-
અને ચાતીના સુદર મોતીઓ લઈ આવે છે અને તેનો ખેડી-
હાર પોતાના મુળમાં એટલે અતઃકરણમાં લાવીને મુકે છે, આનો
રથ તે બાઈબધી એટલે છુપી સખાવત.

હવે એકલપટાપણું તે લોકોનું બહુ થતું હોય તેની અદેખાઈ કરી તેઓનું છૂરું ઇચ્છતું, અને પોતા સહળા લાભ મેળવવાની ઇચ્છા કરવી તે એક ધોળે દીવસે કીધેલી હુકુમત યા ખુન સમાનજ છે એક માણસને હુટી તેની માલમતા લેવામાં આવે છે યા તેનું ગણ કાપવામાં આવે છે તેને આપણું હુકુમત અને ખુન કહીએ છીએ આ પણુ તેમજ છે તેને મળતા લાભો તેનું છૂરું ઇચ્છીને લઈ લેવામાં આવે છે એ એક મોટી હુકુમત અને તેનું છૂરું ઇચ્છીને તેના અત કરણ ઉપર અદેખાઈનો તીર મારવામાં આવે છે તેથી તેની અત કરણ ઉપર જે છુપી અસર થાય છે, જે છુપી રીતે તેનું અત કરણ કુખથી રીખાય છે, તે તેનું રીખાવીને ખુન કરવા સમાન છે

પણ કાઠાનું આડ રોપ્યા પગી કદી ગોલાખ મળે? ના, કદી નહીં. તેમ કોઈનું છૂરું ઇચ્છી પોતાનો લાભ સાચવવા માગે તે કદી સચવાય? અલખતા નહીંજ તેમ છૂરી ઇચ્છના જે ખીયા જોપશે, તેનો જે ફણગો કુટશે, તેથી તો તે એમજ સમજશે કે હા આડ જગ્ય ખરૂં! પણ તે ઉપર ગોલાખને ઠેકાણું તો સદતર કાઠાજ છે, અને ગોલાખની આશામાં તે આડ પકડવા જતા તેનો જથારો કાટો લાગે છે ત્યારેજ તેની આખો ઉઘડે છે, ત્યારેજ અદેખાઈનો અધાપો તેની આખપરથી નીકળી જાય છે, ત્યારેજ તે સમજે છે કે ગોલાખની આશા કાઠાના આડથી તો કદી રખાયજ નહીં

જે નમ્રતા, જે સમાન ધ્યાર આગળ આપણા જીવામાં આવતો હતો, તેની જગ્યા હાલના જીવાન્યાઓ લીધી છે, આજે નમ્રતા તદન નીનળી ગઈ છે આજે મનથી રાજ સમાન છે પણ નહિ, કુલ જગતને તે પરવ રીતે પેલા કીધી છે કે દરેક જણુ એકમેકની મદદનો ઉ માણસજાત ઉપર ઘણા એક નાનામાં નાના જનવરોના પ- ઉપકારો થાય છે

“ત્યારે, આપણી, આપણું ઇન્સાન્યતના ઘેટાઓની ફરજ તે કીરતારની ખુમી કણવ રાખવી, જેણે આપણને અમુલની મો આપી, જખાનની ખસેસ કીધી, અને અરસ પરસની મદદ એકમેકની જરૂર લેવા તથા આપવા માટે આપણને મડળીમાં મુ છે. આપણો ખોરાક, આપણો પોશાક, આપણી સસારી સમવ

આપણુ રક્ષણ, આપણી જીવનીયુ સુખ-એન અને મોજમજાહ એ સરવ ખીલજોની મદદના આભારમાં છે એ સંઘર્ષ મનુષ્ય મડળ વગર આપણુ કદી પણ પામી શક્ય નહી. માટે આપણી ફરજ છે કે મનુષ્ય જાતના બાઈબધ ધર્મને રહેવું.”

“જેમ એક ગોલાખ પોતાની જાતી ખાશયતમાથી પુરજો કાઢે છે, તેમ એક પરીપકાર છુધીના માણસના દોષ મધેથી સારા કામોની જુઝમધ નીકળે છે. તે પોતાનાં અંતઃકરણની શાતી અને સુખ ભોગવે છે, અને પોતાના પાડોશીની આખાકાની જોઈ મનમા આનંદ પામે છે, કારણ કે અદેખાઈનાં દેવ તેની ચકચકીત આખોને આધળી કરી શકતા નથી. તે ખીલજોની ખદમોઈ ઉપર કાન ખોલતો નથી. માણસનો વાક અને ખામી જોઈ તેના દીલમા દુખ લાગે છે,” પણ તે સમજે છે કે ધીમે ધીમે તે ખામીઓ સુધરશે.

“કોઈનુ પણ જીવું કરવું એજ તેના દીલની અતી આતુર ઇચ્છા છે તેજ ઇચ્છામા તેનુ જીવર કુદયા કરે છે અને તે ઇચ્છા જ્યારે અમલમા આવેછે, ત્યારેજ તેનું જીવર શાંત થાયછે. જહુ કરવાની તે દરેક તક શોધતો રહેછે, અને ખીલ ઉપર પડતા દુખનુ નીવારણ કરવામા તેને પોતાને મોઢે આરામ અને સતોશ ઉપજે છે.

તેના મન અને જીવરનો વિસ્તાર એટલો વો મોઢે હોયછે કે કુલ આદમજાતનુ જહુ કરવાની ઇચ્છા તે મધે સમાયલી છે, અને પોતાના હાઈકાની ઉદારતાથી સરવના સુખમા વધારો કરવાની કોશિસ કરેછે.”

કુદરત તરફ જરા નજર કરો! તે વો સંઘળે સરખીજ ખલેસ રહેછે. જે આદતાખ અને માહતાખ આકાશ ઉપર પ્રકાશે તેઓના નુર તરફ જુઓ! તે રોશન આદતાખ જેવો પ્રકાશ અને અજ-વાણ એક રાજના મહેલમાં પાયર છે, તેવોજ પ્રકાશ અને તેવજ જવાણ એક ગચીજની કુપેડીમા પણ ફેકવાને તે અજ

ઉપરથી પડતા વરસાદ ઉપર નજર કરો.

જળ ફેડતો નથી; તેમ કાઈ ગચીજ નથી; તેની ખાશયત એકજ છે; તે પ્રફૂલ્લ પાડે છે. આ સંઘર્ષ આપણને ઉમદામાં ઉમદા કાવુન શીખવે છે.

ચઝમં !

જરથોસ્તી ભાઈબંધોની મંડળી.

ધર્મને લગતી બાબતોનો અભ્યાસ પારસીઓમાં, (મુખ્ય કરી પારસી જીવાન્યાઓમાં) વધારવાની જરૂર દરરોજ વધતી જતી દેખાય છે આ ઉત્તમ અભ્યાસનો જીવા યાઓમાં વધારો થાય એવા ઉત્તુથી ઉપલી મંડળી સ્થાપવામાં આવી છે આ મંડળીની મુખ્ય નેમ એ છે કે —

૧ લી.—જરથોસ્તીઓમાં ભાઈબંધી અને એકઠીલીનો વધારો કરવો.

૨ છ.—જરથોસ્તી ધરમની શીલસુશી અને વિદ્યાઓનો અભ્યાસ વધારવો.

મંડળીના સઘળા સભાસદો માથે ભાઈબંધીની રીતે વર્તવા સીવાય બીજી કોઈપણ ક્રિયારૂઝ સભાસદોને માથે નાખવામાં આવશે નહિ સ્ફુલના તથા કોલેજના વિદ્યાર્થીઓને અરજ કરવામાં આવે છે કે, આ મંડળીમાં જોડાઈ, તેને પોતાથી બનતી મદદ કરવી આ મંડળીની દર શનીવાર તથા રવિવારે સાંજે પાંચ વાગતે નિયમસર મળતી સભાઓ સર્વ જરથોસ્તી જવાન્યાઓ માટે ખુલ્લી છે

કાયદા કાનુનો, તથા દાખલ થવાની અરજીના ક્ષેત્રમાં નીચે દેખાણેથી મળશે આ બાબત વધુ પુછપરછ કરવા ચલાનારાઓને અરજ કરવામાં આવે છે કે, દર શનીવાર તથા રવિવારે સાંજે પાંચથી સાત વાગીમાં નીચે લખેલે દેખાણે આ મંડળીના સરનર્શનને મળીને

ભાઈબંધોની મંડળી,

૨ બોયઝ એન્ડ ગર્લ્સ વાલ્ડ મકાનની પાસે,

ધોખીતલાવ.

